

SADRŽAJ

1. Uvod.....	3
2. Kriterijumi definisanja mentalne retardacij.....	4
3. Definicija mentalne retardacije.....	6
4. Klasifikacija mentalne retardacije.....	8
5. Etiologija mentalne retardacije.....	10
6. Opšte karakteristike funkcionisanja kod mentalne retardacije.....	12
Literatura.....	14

UVOD

Mentalna retardacija nije bolest, već administrativno određen naziv za različita genetska, socijalna i medicinska stanja čija je zajednička karakteristika značajno ispodprosečno intelektualno funkcionisanje. Zaostajanje u intelektualnom razvoju podrazumeva vidljivo zaostajanje kognitivnog razvoja deteta za prosečnim kognitivnim razvojem dece istog doba. Za taj fenomen se obično upotrebljava naziv mentalna retardacija. U svakom duštvu rađa se oko 30% dece koja ne dosegnu kognitivni razvoj viši od IQ 70. Oko 2% takve dece uspeva da se na neki način uklopi u svakodnevni život okoline i ne zahteva specijalnu pomoć društva. Oko 1% te dece ima, uz smanjenu inteligenciju, i probleme s prilagođavanjem na društvenu okolinu. Ne uklapaju se u svakodnevni život okoline i potrebna im je specijalna pomoć društva u razvoju i životu.¹

Takva deca smatraju se intelektualno hendikepiranim, odnosno mentalno retardiranim. Osobe sa mentalnom retardacijom podeljene su četiri kategorije prema ozbiljnosti hendikepa. Mentalna retardacija može nastati zbog raličitih razloga: porodičnih, genetskih, poremećaja razvoja centralnog nervnog sistema, oštećenja centralnog nervnog sistema, ekstremne zapuštenosti deteta, nedostatka stimulacije za razvoj itd. Veoma je važno znati da mentalna retardacija nije bolest, to je stanje hypofunkcije ili nerazvijenosti CNS-a. To znači da se mentalna retardacija ne može lečiti i izlečiti poput nekih bolesti, može se samo stimulisati razvoj deteta. Uz teškoće u ponašanju, mentalno retardirana deca često boluju i od psihičkih bolesti. Razna epidemiološka istraživanja pokazuju da teškoće u ponašanju i psihičke bolesti nataju čak u 30 do 60% slučajeva dece sa mentalnom retardacijom. Deca sa težim hendikepom obolevaju češće nego ona sa lakšim hendikepom. Prepoznavanje simptoma psihičke bolesti i dijagnostika, kao i tretman, traže specijalno psihijatrijsko znanje.

2. KRITERIJUMI DEFINISANJA MENTALNE RETARDACIJE

Postoji pet osnovnih kriterijuma koji se upotrebljavaju da bi se postavila definicija ovog stanja. Tri od pet kriterijuma obuhvaćena su skoro svakom definicijom, dok su ostala dva prisutna u većini definicija, ali ne u svim.

Treći kriterijum obavezno prisutan u svim definicijama mentalne retardacije je socijalna neadekvatnost. Po ovom kriterijumu, osoba koja nije sposobna da ispunjava zahteve sredine, mentalno je retardirana. Ovo shvatanje ne odgovara realnosti. Već ranije je napomenuto da izvestan broj osoba sa manjim koeficijentom inteligencije može adekvatnije odgovarati zahtevima socijuma nego one sa višim koeficijentom inteligencije.² Drugi problem leži u tome da socijalna neadaptibilnost ne zavisi samo od pojedinca već na nju utiče i čitav niz drugih faktora, a prvenstveno okolina koja okružuje individuu. Mora se napomenuti da je potpuno zdrava osoba u smislu socijalnog prihvatanja ona koja može da se prilagodi prihvaćenim standardima ponašanja grupe u kojoj egzistira.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com